

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Кзз 1234/2021
18.11.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Биљане Синановић, председника већа, Радмиле Драгичевић Дичић, Радослава Петровића, Невенке Важић и Мирољуба Томића, чланова већа, са саветником Сањом Живановић, записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела недозвољен прелаз државне границе и кријумчарење људи из члана 350. став 2. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адвоката Стевана Миљачког, поднетом против правноснажних одлука Вишег суда у Неготину Спк 13/21 од 25.03.2021. године и Апелационог суда у Нишу Кж1 Спк 7/21 од 17.08.2021. године, у седници већа одржаној дана 18.11.2021. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ, као основан, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Стевана Миљачког, због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, па се **ПРЕИНАЧУЈУ** правноснажне одлуке Вишег суда у Неготину Спк 13/21 од 25.03.2021. године и Апелационог суда у Нишу Кж1 Спк 7/21 од 17.08.2021. године, тако што Врховни касациони суд, окривљеног АА, са личним подацима као у списима предмета, на основу члана 423. тачка 1) Законика о кривичном поступку, у вези са чланом 350. став 2. Кривичног законика,

ОСЛОБАЂА ОД ОПТУЖБЕ

Што је у урачунљивом стању са директним умишљајем, у намери да другом прибави имовински корист, омогућавао трећим лицима транзит кроз Републику Србију, на тај начин што је дана 24.03.2021. године, у намери да осумњиченом ББ из ..., који је супруг власнице фирме за такси превоз „ББ“ ..., прибави имовинску корист, тако што је ПМВ марке „Фолксваген“ тип „Пасат ..“, рег.ознаке ..., на релацији Београд-насеље ..., општина Кладово, превозио стране држављане кроз Републику Србију, који су о себи пружили следеће идентификационе податке: ВВ (рођ.01.01.2002.) држављанин Авганистана, ГГ (рођ.01.01.1984.) држављанин Сомалије, ДД (рођ.01.01.1990.) држављанин Сомалије, ЋЋ (рођ.24.07.2000.) држављанин Сомалије, за шта је осумњичени ББ „на руке“ од напред наведених лица наплатио 250 евра, чија је динарска противвредност 29.305,00 динара, па је на државном путу 1Б реда број 35, Кладово-..., око 19.40 часова, рутинском контролом овлашћених службених лица СГП Кладово заустављен и након извршене контроле доведен у просторије ПС у Кладову, заједно са напред наведеним страним држављанима, при чему је био свестан да другом

прибавља имовинску корист, омогућава трећим лицима транзит кроз Републику Србију, па је то и хтео, а био је свестан да је његово дело забрањено,

- чиме би извршио кривично дело недозвољен прелаз државне границе и кријумчарење људи из члана 350. став 2. Кривичног законика.

Трошкови кривичног поступка падају на терет буџетских средстава суда.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Неготину Спк 13/21 од 25.03.2021. године прихваћен је споразум о признању кривичног дела Ск 12/21 од 25.03.2021. године закључен између Вишег јавног тужиоца у Неготину, окривљеног и његовог браниоца, адвоката Милана Николића, па је окривљени АА оглашен кривим због кривичног дела недозвољен прелаз државне границе и кријумчарење људи из члана 350. став 2. КЗ за које је осуђен на казну затвора у трајању од шест месеци, у коју ће му се урачунати „време лишења слободе од 25.03.2021. године од 06.10 часова до 25.03.2021. године до 16.40 часова“, с тим што је одређено да ће се изречена казна затвора извршити тако што ће је окривљени издржавати у свом стану у ул. ... број .. у насељу ..., уз примену електронског надзора. Истом пресудом одређено је да окривљени не сме напуштати просторије у којима станује осим у случајевима прописаним законом који уређује извршење кривичних санкција, а уколико осуђени једном у трајању преко шест часова или два пута у трајању до шест часова, самовољно напусти просторије у којима станује, суд ће одредити да остатак казне издржи у заводу за извршење казне.

Решењем Апелационог суда у Нишу Кж1 Спк 7/21 од 17.08.2021. године одбачена је као недозвољена жалба браниоца окривљеног АА, изјављена против пресуде Вишег суда у Неготину Спк 13/21 од 25.03.2021. године.

Против наведених правноснажних одлука бранилац окривљеног АА, адвокат Стеван Миљачки, поднео је захтев за заштиту законитости, због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд преиначи правноснажне пресуде у ослобађајуће или да укине у целини побијане одлуке и предмет врати на поновно одлучивање.

Врховни касациони суд је примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног доставио Републичком јавном тужиоцу, у складу са одредбом члана 488. став 1. КЗ и у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке, размотрио списе предмета и правноснажне одлуке против којих је захтев за заштиту законитости поднет те је након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Основано се захтевом за заштиту браниоца окривљеног указује да је побијаним одлукама повређен кривични закон из члана 439. тачка 1) ЗКП на штету окривљеног АА јер изрека правноснажне првостепене пресуде не садржи законске елементе кривичног дела недозвољен прелаз државне границе и кријумчарење људи из члана 350. став 2. КЗ.

У изреци првостепене пресуде, којом је прихваћен споразум о признању кривичног дела недозвољен прелаз државне границе и кријумчарење људи из члана 350. став 2. КЗ, између осталог, произлази да је окривљени АА дана 24.03.2021. године „у намери да другом прибави имовински корист, омогућавао трећим лицима транзит кроз Републику Србију“ и то тако што је на релацији „Београд-насеље ..., општина Кладово, превозио стране држављане кроз Републику Србију, који су о себи пружили следеће идентификационе податке: ВВ (рођ.01.01.2002.) држављанин Авганистана, ГГ (рођ.01.01.1984.) држављанин Сомалије, ДД (рођ.01.01.1990.) држављанин Сомалије, ЂЂ (рођ.24.07.2000.) држављанин Сомалије....при чему је био свестан да другом прибавља имовинску корист, омогућава трећим лицима транзит кроз Републику Србију, па је то и хтео, а био је свестан да је његово дело забрањено“.

По ставу Врховног касационог суда, одредба члана 350. КЗ у основи, а на шта указује и сам назив кривичног дела, прописује два основна облика дела. Један је „недозвољен прелаз државне границе“ и прописан је ставом 1, а други је „кријумчарење људи“ прописан у ставу 2, док су ставовима 3. и 4. прописани тежи облици дела из става 2.

Кривично дело недозвољен прелаз државне границе и кријумчарење људи из члана 350. став 2. КЗ чини онај ко у намери да себи или другом прибави какву корист, омогућава другом недозвољен прелаз границе Србије или недозвољени боравак или транзит кроз Србију.

Сходно наведеном, пасивни субјект овог облика кривичног дела је лице које није држављанин Републике Србије и које је прешло међународну границу Републике Србије без поштовања неопходних захтева за легалан улазак у Републику Србију.

По становишту Врховног касационог суда, дело окривљеног АА, које је предмет споразума о признању кривичног дела прихваћеног побијаном првостепеном пресудом, није по закону кривично дело. Ово из разлога јер се у чињеничном опису радњи окривљеног не наводе објективни и субјективни елементи кривичног дела недозвољен прелаз државне границе и кријумчарење људи из члана 350. став 2. КЗ већ из истог произлази да је окривљени, у намери да другом прибави имовинску корист, страним држављанима омогућио транзит кроз Републику Србију тако што их је превезао на релацији Београд - насеље ..., што само по себи није забрањено.

У конкретном случају, према налажењу Врховног касационог суда, у изреци првостепене пресуде, нису наведени и описани ни радња извршења кривичног дела из члана 350. став 2. КЗ односно омогућавање недозвољеног транзита, ни статус пасивних субјеката односно околност да је реч о илегалним мигрантима нити психички однос учиниоца у смислу да окривљени зна да врши кријумчарење људи у транзиту. Код оваквих недостатака у опису радњи окривљеног предузетих 24.03.2021. године, дело које му је стављено на терет, а за које је правноснажно осуђен, није кривично дело.

Стога је погрешно становиште нижестепених судова да радње које је окривљени предузео, а које су описане у споразуму о признању кривичног дела и изреци побијане првостепене пресуде, садрже елементе кривичног дела недозвољен прелаз државне границе и кријумчарење људи из члана 350. став 2. КЗ, па је првостепени суд прихватајући споразум о признању кривичног дела, учинио повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП у вези члана 350. став 2. КЗ на штету окривљеног.

Сходно наведеном, Врховни касациони суд је усвојио захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА као основан и повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, отклонио преиначењем побијаних правноснажних одлука тако што је окривљеног на основу члана 423. тачка 1) ЗКП ослободио од оптужбе да је извршио кривично дело недозвољен прелаз државне границе и кријумчарење људи из члана 350. став 2. КЗ јер дело за које је окривљени правноснажно осуђен није кривично дело.

Одлучујући као у изреци пресуде, Врховни касациони суд је имао у виду одредбу члана 318. ЗКП, посебно став 2. тог члана.

На основу члана 265. став 1. ЗКП, Врховни касациони суд је одлучио да трошкови кривичног поступка падају на терет буџетских средстава суда.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу одредбе члана 492. став 1. тачка 2) ЗКП одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник
Сања Живановић, с.р.

Председник већа-судија
Биљана Синановић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић